

POSTANOWIENIE

8 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska

na posiedzeniu niejawnym 8 listopada 2024 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi A.W. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach
z 13 maja 2022 r., III Ca 547/21,
wydanego w sprawie z powództwa A.W.
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej w G.
o przywrócenie stanu zgodnego z prawem,

1. **odrzuca skargę;**
2. **oddala wniosek o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy
prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.**

(R.N.)

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 13 maja 2022 r. Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił apelację powódki A.W. od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z 3 marca 2021 r., w sprawie przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej w G. o przywrócenie stanu zgodnego z prawem.

Powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z 13 maja 2022 r., zaskarżając go w całości. Wskazała na naruszenie art. 61 pkt. 1 – art. 72 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane oraz art. 367 § 3 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem przysługuje stronie od prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424¹ § 1 k.p.c.).

Poza wykazaniem przesłanek dopuszczalności skargi określonych w art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, w jakiej części zostało zaskarżone, przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a także wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że art. 424⁵ § 1 k.p.c., wprowadza konieczne elementy konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Każdy z nich jest indywidualny i niezależny. Wymagania te powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a ponadto, skoro każde z nich ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych (postanowienia SN: z 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05; z 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12; z 14 czerwca 2018 r., I CNP 3/18; z 27 sierpnia 2021 r., III CNP 19/2).

Pominięcie lub nieprawidłowe skonstruowanie choćby jednego z nich powoduje, że skarga jest dotknięta istotną wadą, nienaprawialną w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine* (postanowienie SN z 23 kwietnia 2015 r., V CNP 56/14).

Skarga wniesiona przez powódkę nie spełnia wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 pkt. 3, 4 k.p.c.

Przytoczenie podstaw skargi, a więc wskazanie konkretnych przepisów prawnych i sposobu ich naruszenia, jak i podanie przepisów, z którymi zaskarżony

wyrok jest niezgodny, pozostaje w wyłącznej kompetencji skarżącego. Uszło uwagi skarżącej, że wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. nie spełnia wskazanie podstaw skargi, bo obowiązek przytoczenia podstaw skargi oraz podania przepisów, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny, dotyczy odrębnych elementów konstrukcyjnych skargi i wskazanie tylko jednego z nich nie jest wystarczające, nawet jeżeli w ocenie skarżącego, w obu przypadkach byłyby to te same normy prawne. Wskazanie zatem, że podstawę skargi stanowią zarzuty prawa procesowego lub materialnego, które spowodowały niezgodność zaskarżonego orzeczenia z prawem albo, że skarga jest oczywiście uzasadniona gdyż doszło do rażącego naruszenia wymienionych przepisów, nie stanowi spełnienia obowiązku podania przepisów, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne.

Skarżąca formułując skargę nie wskazała przepisów prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, ograniczając się jedynie do wskazania przepisów w podstawie skargi. Skarga nie spełnia więc wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Skarga nie zawiera również uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, w rozumieniu w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Obowiązek ten polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru - oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów (postanowienia SN: z 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05; z 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05). Obowiązkiem skarżącego jest również wykazanie związku przyczynowego między szkodą a wydaniem przez sąd zaskarżonego orzeczenia (postanowienia SN: z 11 stycznia 2006 r. II CNP 13/05; z 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05; z 27 sierpnia 2021 r., III CNP 19/2).

Skarżąca nie wypełniła tego obowiązku, gdyż ograniczyła się wyłącznie do stwierdzenia, że na skutek wydania zaskarżonego orzeczenia doszło do bezpowrotnej utraty przez nią spalinowych przewodów kominowych. Skarga nie zawiera wskazania rodzaju ani rozmiaru szkody, skarżąca zaniechała również przedstawiania okoliczności uprawdopodobniających jej powstanie. Nie przedstawiła też żadnego rozumowania, zamierzającego do wykazania związku przyczynowego między szkodą, a zaskarżonym orzeczeniem.

Biorąc pod uwagę przedstawione argumenty, skargę należało odrzucić na podstawie art. 424⁸ § 3 k.p.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowany jest pogląd, że czynności adwokata ustanowionego z urzędu, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, wywołując skutek w postaci odrzucenia środka prawnego, nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (postanowienia SN: z 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98; z 20 września 2007 r., II CZ 69/07z 21 marca 2018 r., V CZ 71/17). Podzielając ten pogląd, wobec odrzucenia sporządzonej skargi, Sąd Najwyższy oddalił zawarty w skardze wniosek o zasądzenie kosztów pomocy prawnej świadczonej przez adwokata z urzędu.

(P.H.)

r.g.